

Udvalget foreslaar en lille Ændring med Hensyn til den Fart, som kræves for at kunne faa Bevis som Sætteffipper (Nr. 8).

Lovforslaget tilfigter en betydelig Stærkelse af de nu gældende Bestemmelser angaaende Følgerne af en undergaaet Straf. Følge de gældende Regler ere Skibsførere og Sætteffippere underkastede de almindelige Bestemmelser i Næringslovens § 2 og § 11, nemlig at Borgerstab ikke kan meddeles den, der er idømt Straf af offentlig Arbejde eller er under Tiltale for en Forbrydelse, der kan medføre saadan Straf, og at Borgerstab fortabes, naar man idømmes Straf af offentligt Arbejde. Lovforslaget ønsker imidlertid at lade de samme Virkninger indtræde som Følge af en Dom, hvorved vedkommende er kendt „skyldig i en i den offentlige Mening vancærende Handling“, og at lade Virkningerne udstrække sig ogsaa til Styrmand, Maskinmestre og Maskinpassere. Medens Udvalget efter Omstændighederne ikke skal modsætte sig dette sidste, kan det derimod ikke erkende, at der foreligger tilstrækkelig Grund til i øvrigt at skærpe de nugældende Regler. Man foreslaar derfor, at Bestemmelserne angaaende dette Forhold bringes i nøjere Samklang med den hidtil gældende Ret (Nr. 6, 17).

Følge den hidtil gældende Ordning er Retten til at fare som Skibsfører eller Sætteffipper betinget af Borgerstab eller Næringsbevis, der, overensstemmende med de almindelige Regler, meddeles i Købstaden af Magistraten og paa Landet af Politimesteren. Bevis som Styrmand eller som Maskinmester udstedes ligeledes af Øvrigheden og udfærdiges paa ustemplet Papir uden Betaling. Denne Ordning er i Lovforslaget forandret derhen, at samtlige Beviser baade som Skibsfører, Sætteffipper, Styrmand, Maskinmester og Maskinpasser fremtidig skulle udfærdiges af Navigationsdirektøren, og at der for dem alle skal erlægges en større eller mindre Betaling. Fordelene ved den saaledes tilfigtede Ordning synes meget tvivlsomme, medens de Ulemper, som den vil

medføre for de paagældende, ere utvivlsomme. Udvalget tilraader, at man ogsaa paa dette Punkt bringer Lovforslaget i Overensstemmelse med de nu gældende Regler (Nr. 15—16).

Heller ikke skønnes det at ville være hensigtsmæssigt, at Tilshynet med Maskinernes Hestkraft henlægges under Navigationsdirektøren, hvis øvrige Embedsvirkomhed gaar i helt anden Retning. Det naturlige maa være, at Førelsen af dette Tilshyn paalægges Hovedkontoret for Skibes Maaling og Registrering (Nr. 26—27).

Begrebet „indskrænket Fart“ har i alt Fald siden 31. Decbr. 10de Januar 1840 været at forstaa som Fart inden for Vinien Lindsøes-Dele i Vest og Vinien Kalmar-Rügenwalde i Øst. Lovforslaget finder, at den østlige Linie er trukken for snævert, og flytter den udeste til den 58de Breddegrad, hvilket Udvalget billiger. Men Lovforslaget rykker samtidig den vestlige Linie indester til den tysk-hollandske Grænse. Udvalget kan ikke skønne, at der er Anledning til paa dette Punkt at gøre Forandring i den Bestemmelse, der har været gældende mindst i de sidste halvhundredte Aar, og foreslaar derfor at blive ved det bestaaende (Nr. 24).

Bestemmelserne angaaende Retten til at føre Jisserfartøjer finder Udvalget ikke ganske fyldestgørende. Lovforslaget kræver, at den, der vil føre Jisserfartøj uden for Nordsøen eller Jisser-Dampskib paa over 100 Tons, skal have enten Bevis som Skibsfører eller et Bevis, hvis Udstedelse er overladt til Indenrigsministerens Støn. Udvalget erkender, at det hverken vilde være rigtigt at opstille Skibsførerbevis som almindelig Betingelse, ej heller helt at frigive denne Slags Fart, der medfører Ansvar for mange Menneskeliv. Paa den anden Side finder man, at Reglerne bør være lovmæssig fastslaaede, og at en Ordning, der overlader Afgørelsen til et Støn over hvert enkelt Tilfælde, er i lige Grad utilfredsstillende saa vel for de paagældende som for selve Administrationen. Man tilraader derfor at indføre en særlig Prøve, bestemt for dem, der ønske at erholde Bevis